

«Группа водителей троллейбусов, которых готовит КП, уже сдала экзамены. В течение месяца они будут проходить стажировку на маршрутах. После этого в конце мая мы сможем запустить новый маршрут», -

Сергей ЯКОВЕНКО,
начальник отдела транспорта и связи

369

человек обратились за медпомощью из-за травм на прошлой неделе, в том числе в травмпункт ЦГБ - 265 человек. Зарегистрировано 177 бытовых, 161 уличная, 1 производственная, 1 дорожно-транспортная, 4 спортивных и 25 - других травм.

В общий фонд бюджета Сумской городской ОТГ (без учета трансфертов) по состоянию на 22 апреля поступило 650,9 млн грн. Сумма невыполнения пропорционально 1/12 составляет 5,7 млн грн. (0,9%), по расписанию - перевыполнение 16,9 млн грн. (2,7%).

ІСТОРІЯ

Пам'ятати, не можна забути

Ксенія СОБОЛЄВА

З ГІРКОТЮ ЧОРНОБИЛЬСЬКОГО ПОЛИНУ: спогади ветерана ліквідатора аварії на ЧАЕС

35 років тому світ дізнався про небезпеку так званого мирного атому внаслідок наймасштабнішої техногенної катастрофи ХХ ст., що сталася у результаті вибуху реактора на Чорнобильській АЕС. Тисячі загублених життів, нездійснених мрій і планів, радіаційне зараження навколишнього середовища, страшні хвороби і примусові переселення - такі наслідки тієї біди. Однак масштаби лиха могли би бути набагато серйознішими, а кількість жертв значно вища, якби не мужність і справжній героїзм людей, які без перебільшення рятували наш світ. Серед них наш земляк - ветеран, полковник міліції у відставці, учасник ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС Олександр ШЕПОТЬКО. Він зізнається, що відтоді з кожним, хто побував на місці аварії, додому повернувся свій власний «Чорнобиль»...

З дитинства - за кермом

Олександр Петрович Шепотько народився в с. Ворожба Лебелівського району Сумської

кого облвиконкому. За його безпосередньої участі в організації будівництва були збудовані адміністративне приміщення Управління МВС України в Сумській області, будівля поліклініки УМВС, ремонтна майстерня в автогосподарстві УМВС, дев'ятиповерховий будинок по вул. О. Береста м. Суми, адміністративне приміщення ЛЕК ДАІ УМВС по вулиці Білопільський шлях м. Суми та добудовані приміщення піонерського табору і учбового центру міліції по вулиці Доватора м. Суми.

України у п'ятницю, вже маючи на руках наказ про відпустку, - згадує ветеран. - Я був призначений комендантом ДАІ у зоні ЧАЕС і замначальника ДАІ УВС УРСР, у моєму підпорядкуванні було близько 150 людей».

У чорнобильській зоні Олександр Петрович пробув з 15 серпня до 8 вересня. Основним завданням стало забезпечення безпеки руху транспортних засобів у зоні ліквідації наслідків аварії. Тоді по Чорнобилью і Прип'яті йшли нескінченні колони вантажівок, цистерн навантажувачів. Сотні ма-

що хотіли швидкої наживи і обкрадали покинуті квартири, також потрапляли у поле зору правоохоронців, які їх затримували», - розповідає Олександр Шепотько.

Крім того, співробітники ДАІ слідували, щоб машини трималися центру дороги і не намагалися проїхати по узбіччю, оскільки там накопичувалася радіація. Через те узбіччя постійно зрошували розчином клею ПВА з водою, який мав запобігти розвіюванню частинок пилу.

Стан здоров'я ліквідаторів постійно відстежували медики, які контролювали показники аналізів крові, видавали мікстури й пігулки. «Нам надавали особисті дозиметри, формений робочий спецодяг, маски та окуляри, які спочатку ми не носили, але через деякий час стали помічати, що очі болять так, ніби ми дивилися на зварювання. Увечері після виїзду з зони ураження ми мали обов'язково приймати душ і здавати білізну, яку утилізували як небезпечні відходи. А верхній одяг можна було носити майже тиждень», - пояснює Олександр Шепотько.

Часом ліквідатори демонстрували справжній героїзм «Коли

СМИ, в Києве, Харькове, Одессе и других крупных городах стенды с объявлениями пестрили предложениями пережить конец света в бункерах.

Вспомнить все!

Потом повышенный интерес к бомбоубежищам наблюдался в 2014 году, и он был связан с агрессией России. Выяснилось, что объектов укрытия в Сумах не так и много. Городская власть подготовила письма к организациям и учреждениям, на территории которых находятся защитные сооружения, о необходимости допуска гражданского населения во все объекты укрытия в случае возникновения опасности для жизни.

Вот тогда-то все и узнали, что на территории города находятся 99 защитных сооружений и 22 - противорадиационных укрытия. Только треть из них условно готова к приему людей. По нормам, человек должен бежать в укрытие, расположенное в радиусе 500 м. Специалисты советуют заранее приготовить документы и деньги и в случае включения сирен немедленно следовать в укрытие. Говорят, что подвалы многоэтажек в такой период даже опасны. Об укрытиях в 9-12 микрорайо-

Роменської, где также отсуствуют защитные сооружения, можно будет воспользоваться подвалами некоторых учебных заведений и коммунальных учреждений. На сайте «Панорамы» мы публиковали адреса укрытий (Где в Сумах можно спрятаться (фото и адреса укрытий) <http://rama.com.ua/gde-sumah-mozhno-spryatatsya-foto-i-adresa>). 📌

вона з чоловіком та двоє дітей – планує витратити на великодній стіл щонайменше 500-700 грн. «А то й 1000 грн. Якщо будемо готувати шашлик, то це ще плюс до чеку 300 грн. Не менше», - говорить Анна Миколаївна.

У Конотопі в неї живуть батьки, які тримають підсобне господарство. Тож вони вже передали до столу качку та яйця на крашанки. Анна Миколаївна з сім'єю мешкає у приватному будинку, у них є свої кролики. «Сирну паску, швидше за все, цього річ не робитиму. Втім ще подивлюся на ціну кисломолочного сиру. А от до самостійного випікання пасок уже готуюся. Теба 500 г сметани, а це щонайменше 50 грн., 20 яєць, плюс ще 35-40 грн.», - розповідає сумчанка.

До храму сім'я Анни Миколаївни навряд чи навряд піде у ці великодні свята – через карантин та локдаун. Минулого року вони обмежились святкування удома. Втім додає, що будуть дивитися за обставинами. За її словами, зазвичай до церкви вони ходять увечері, коли у храмі небагато вірян. 📌

на право керувати автомобілем і отримав водійське посвідчення. Відтоді усе його життя було пов'язане з дорогами і транспортом. Працював водієм автомобіля у колгоспі ім. Жданова с. Ворожба Лебединського району Сумської області, потім водієм на будівництві шахти «Сумська – Комсомольська» у с.м.т. Фащівка Луганської області. Після закінчення строку служби на флоті Олександр Шепотько продовжив працювати водієм на шахті «Сумська-Комсомольська», потім водієм Сумського лісгоспу та автоколони №2223 в м. Суми, поєднуючи навчання з роботою, закінчив Харківський автомобільно-дорожній інститут, а згодом ВАК Академії МВС СРСР. Здібний юнак швидко подолав кар'єрний шлях від водія до секретаря парткому автооб'єднання № 18661 у м. Суми. В середині 70-х Олександр Петрович став керівником господарського відділу УВС Сумсь-

1986 рік залишився у минулому. Але висновки, зроблені після трагедії, треба викарбувати у пам'яті назавжди, а також не забувати дякувати тим, хто, ризикуючи власним життям і здоров'ям, рятував світ від біди

Замість відпочинку – у зону зараження

Про те, що на АЕС сталася трагедія, Олександр Шепотько дізнався 27 травня. Тоді сотні людей з усіх куточків України щодня виїжджали до маленького містечка Чорнобиль, щоб взяти участь в ліквідації наслідків катастрофи. Не залишилася осторонь і Сумщина. 1 травня начальник УВС Сумського облвиконкому генерал-майор міліції Юрій ВОШКІН повідомив керівникам служб, що треба сформувати групи рятувальників, яких відрядять у зону зараження. Перша група у складі 12 співробітників ДАІ виїхала з Сум вже наступного дня. А в серпні обласна служба направила до Чорнобиля ще 22 людини, з ними вирушив і Олександр Шепотько. «Про те, що маю їхати, дізнався від замначальника ДАІ

ДЯКУЄМО І ПИШАЄМОСЬ. З нагоди 35-ої річниці Чорнобильської катастрофи ГО «Сумська обласна ветеранська організація Асоціації ветеранів МВС України» порушила клопотання про нагородження Олександра Шепотька почесною відзнакою Сумської міської Ради «За заслуги перед містом» 3 ступеня

шин практично цілодобово без перервно пересувалися по зараженій території: перевозили будматеріали для зведення саркофага, забирали людей з ЧАЕС і доставляли нові групи ліквідаторів. Працівники ДАІ супроводжували автобуси з місцевими жителями, яких намагалися якомога швидше евакуювати, а також транспорт спецпризначення, який їхав безпосередньо до реактору АЕС. «Значна кількість транспортних засобів, які виконували завдання в зоні ЧАЕС і отримали радіаційні зараження, підлягали захороненню на могильниках. Але ж зрозуміло, що наші люди з майном так просто не розлучаються. Дехто намагався зняти запчастини або навіть гумові шини з автомобілів. Через те ми були вимушені поставити там охорону. Були зафіксовані і випадки мародерства – особи,

які йняли рішення направляти для несення служби лише добровольців. Зібрав співробітників, пояснив ситуацію і спитав, хто наважиться погодитися на виконання цього завдання. Було надзвичайно зворушливо, коли всі до одного зробили два кроки вперед. Тож вирішили, що чергових будемо призначати за переліком прізвищ», - згадує Олександр Шепотько.

Той, хто насправді цікавиться темою Чорнобильської катастрофи та шукає інформацію про неї в інтернеті, знає, що навколо неї швидко з'явилося безліч міфів та маніпуляцій. Зокрема, є свідчення, що працівникам-ліквідаторам, мовляв, дозволялося вживати спиртні напої, бо вважали, що таким чином з організму швидше виводиться радіація. Але Олександр Петрович запевняє, що це вигадки. Також він частково передивився серіал «Чорнобиль», знятий американським телеканалом НВО, і вважає стрічку більш художнім, ніж документальним твором, а ось у книгах, на його думку, більше правдивих фактів про трагедію.

Після повернення з Чорнобильської зони він продовжував працювати на посаді керівника Сумської обласної Державної автоінспекції. ДАІ Сумської області Олександр Шепотько керував більше десяти років і дотепер очолює Раду ветеранів працівників Державтоінспекції. На зустрічах з молодим поколінням правоохоронців передає практичний досвід та консультує з питань дорожнього руху і соціального захисту пенсіонерів та ветеранів ДАІ. 📌